

لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَالسَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ سَمَاءَهُ تَضَيَّفَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحَافِي

مصدر سار و دیگر در توحید و بار خدای عز و جل و تفسیر این قرآنی تا در بخش میانه

مطبع محمد واقع هونگر
مطبع و مطبوعه دید

رضوانه و لو کار داد و الحرف فتح لا عذ و قاله عذ و لكن كره الله ان يعاقبهم
و رضای او را و اگر خود مستحق بیرون آمدن البته متیاسیکو و ذ برای سفر سلمان را لیکن ناپدید شد خدا بخیرین
عذبتهم و من السنه قول النبی صلی الله علیه و سلم ینزل ربنا کل الیل
و چون برآمدت ایشان را و از حضرت قول نبی صلی الله علیه و سلم فردی آید خدایا بدر برب
الی السماء الدنيا و قوله الله افرح بتوبة عبده و قوله یحب ربنا من
یسوی آسمان قرب و قول خدا تعالی بسیار خوش میشد و از تو بگردن بند خود و قول رسول تعالی یحب ربنا
الشباب لیست له حیوة و یحب ربنا من قوط عباده و قرب غیثه
چون که نیت برای او زندگانی و یحب کند خدایا تو از آن امید شدن بندگان خود و نزدیکی
و قوله ان الله یضحک الی رحلین یقتل احدهما الاخر فیدخل الجنة
و قول سراف تحقیق خدا میخندد از حال و در مکه قل کنذکی از ایشان دیگر را پس هر دو در آید و در آید
فهذا و ما اظهرهم ما هم سندا و عدالت ناظران او ایان آریم بدو و در کنیم او را
ولا یفحد و لا یناول بتلوی یخالف ظاهرهم و لا نعتقد تشبیه
و الحار کنیم او را و تاویل کنیم که مخالف باشد ظاهر او را و اعتقاد مماثل صفات او
بصفات المخلوقین و لا سمات المحدثین بل نوهم بل فطر و ترک
بصفات مخلوقات عاریم و نه مملکت بنشانههای نوپیدایندگان بلکه یقین کنیم بلفظ او بگفتند
و صیر ذلك قوله تعالی الرحمن علی
العرش استوی و قوله تعالی امانتم من فی السماء و قوله صلی الله
عرش مستقرت و قل خالقها آیا این شده اید از کسی که در آسمان است و قول
علیه و سلم ربنا الله الذی فی السماء و قوله للحاربه ابن الله قالت
صلی الله علیه و سلم پیوسته گاه من خدمت کرد و آسمان است و قول حواری برای آنکه که گماشت خدا

[illegible]

فی المصاحف مسموع بالاذان قال الله تعالیٰ بل هوایت بینات فی
ورقاتها شنیده میشود و بگو شما گفت خدا گفت قرآن آیات روشنست محفوظ
صدور الذین ولوا العلم و میبجد بایاتنا الا الظلمین و قال تعالیٰ قل
یرسیبنا انما کلامه شد ایستاد علم و الحاکم فیکند آیات اما اگر تمسکمان
گویند که این بحمد اذ الکلمات ربی لفند البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ق
اگر باشد و یا سبای برای روشن شدن بحد کاس البتخرج شود و یا پیش از آنکه آخر شوند بخانه بگو
قال انظر قرآن کریم فی کتاب مکنون قال تعالیٰ حتی یسمع کلام الله و
گفت ای کتاب خیریت که مقدر نوشته شده در کتاب پوشیده منی او محفوظ و گفت خدا تا که شود و کلام خدا
هو هذا القرآن و القرآن هو هذا الكتاب العربی النبی قال فیہ و قال
کلام این قرآنست و قرآن همین کتاب عرسست انما گفت خدا در این بین قرآن
الذین کفروا لن یؤمن بهذا القرآن و لا بالذین بهن یدیه و قال بعض
کافران هرگز باور ندارند این قرآن را و زبان کتاب که پیش اندی بود و گفت بعض
فیدان هذا الا قول البشیر فوجده الله باصلاحه سقر و قال بعضهم هو
و حق قرآن نیست این قرآن که سخن آدمی پس وعده او را و او خدا باطل کون او بدو فرخ و گفت بعض
شعر فقال الله تعالیٰ و ما علمناه الشعر و ما ینبغی له ان هو الا ذکر و قرآن
ایشان قرآن شمرست پس گفت خدا تعالیٰ و آنستم پیغمبر را شعر و لا ینبغی له او را شعر نیست قرآن گردید
مبین فلما نفی عنه و اثبت قرآنالم تنبیه لذلک فی ان القرآن
قرآن است که ما پس فیکبر و در که از قرآن شعر ثابت نمود و او قرآن باقی نماند شک بر آنست و این که قرآن
هو هذا الكتاب العربی الذی علموا له و اخره فمن احسن القرآن
همین کتاب عربیست انما معلومست اول و آخر او پس یکدیگر گوید قرآن
اسم لغیر و در نه بان جصله و حمقه و قال تعالیٰ فلن کنتم فی ریب تمنا
اسم عربانست که در نه بان جصله و حمقه و قال تعالیٰ فلن کنتم فی ریب تمنا

فی المصاحف مسموع بالاذان قال الله تعالیٰ بل هو ایت بیانات فی
 در قرآن شنیعه میشود و گویا گفت خدا تعالیٰ
 صدور الذین وتوا العلم و ما یجد بایاتنا الا الظلمون وقال تعالیٰ قل
 در سینه آنکه داده شد بایاتنا علم و انما ینکذ آیت ارا که تمکین گویا
 لو کان البحر مداد الکلمات بی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ق
 اگر بایه دریا سیاهی برای نوشتن بخوان بعد از آنکه دریا تمام شود و دریا پیش از آنکه تفر شود بخوانی و بگو
 قال انظر ان کرم فی کتاب منکون وقال تعالیٰ حتیٰ یسمع کلام الله و
 گفت ای کتب قرآن که بر منقذ نوشته شده در کتاب پوشیده یعنی او محفوظ و گفت خدا تعالیٰ تا که شود کلام خدا
 هو هذا القرآن و القرآن هو هذا الكتاب العزیز التی قال فیہ و قال
 کلام این قرآنست و قرآن همین کتاب عزیزست
 الذین کفروا لن یؤمن بهذا القرآن ولا بالذین یدید و قال بعض
 کافران هرگز باور ندارند این قرآن را و زبان کتاب که پیش اندی بود و گفت بعض
 فیدان هذا الا قول البشیر فوحده الله باصلاحه سقر و قال بعضهم
 و حق قرآن نیست این قرآن مگر سخن آدمی پس وحده او را و او خدا باطل کردن او مفرغ و گفت بعض
 شعر فقال الله تعالیٰ و ما علمناه الشعر و ما ینبغیٰ له ان هو الا ذکر و قرآن
 ایشان قرآن شریعت است گفت خدا تعالیٰ و ما فرمودیم پیغمبر را شعر و لائق نیست او را شریعت قرآن گردید
 مبین فلما نفیٰ عنه و اثبت قرآننا لم یبق شبهة الذی یب فی ان القرآن
 قرآن آنکه ما را بر حق و تکیه کرد و در قرآن شعر و اثبات نمود و او را قرآن باقی نماند شک بر او محض و این که قرآن
 هو هذا الكتاب العزیز الذی علم اوله و اخره فمن نحم ان القرآن
 همین کتاب عزیزست آنکه معلومت اول و آخر او هر یک سیکه گویا قرآن
 اسم لغیر و در نه بان جمله و حقه و قال تعالیٰ فلن کنتم فی ربیب تمنا
 اسم غیری است که در نه بان جمله و حقه و گفت خدا تعالیٰ و اگر سید رسد از آنجا

ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۲
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۳
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۴
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۵
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۶
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۷
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۸
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۹
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۰

نزل علی عبدنا فانوا البسورة من مثله وقال قل لن جمعت ان
 فروا ووردہ امیر بزمہ خودی قرآن پس بیارید کیسور مثل این گفت خدا تھا جو اگر ہم شوند آدمیان
 والجن علی ان یا تو امثال هذا القرآن لا یاتون بمثلہ ولا یجود
 وھن بکذا بیارند مانند این قرآن ہرگز نخواہند آورد و مانند آن و جائز نیست
 ان یتحد اسم بالاثیان بمثل ما لا یدری ما هو ولا یعلم معنا قال
 کہ سارشدہ کہند بیان آوردن مثل آن چیز کہ شناختہ نمیشود کہ معیت او و فہم نمی آید معنی او گفت
 اللہ تعالیٰ علی بعض حم عسق وقال النبی صلی اللہ علیہ وسلم من قرو
 خدا تھا علی بعض حم عسق و گفت نبی صلی اللہ علیہ وسلم کسی کہ خواند
 القرآن فاعمرہ فله بكل حرف منہ عشر حسنات حد صحیح قال علیہ
 قرآن پس شمس معنی او پس برای او ہر حرف دفعیست این حدیث صحیح و مورد سہل علیہ
 السلام اقرئی القرآن قبل ان یاتی اقوام یقیمون حروفہ کما یتقام بہم
 اسلام بخوانند قرآن را پیش از آنکہ آیند قبیلہ کہ ہر خوانند حروف قرآن را چنانچہ ہر کہ
 لا یجاوز ذل فہم یتجملون اجرد ولا یتاجلونہ قال ابو بکر و عمر رضی اللہ
 لیکن گذرد از ہرگز گردن شان نہ و خوانند اجرت او و ذلکہ نکتہ گفت ابو بکر و عمر رضی اللہ
 عنہما اعراب القرآن احب الیہما من حفظ بعض حروفہ ولا خلا بین
 عنہما در شنیدن معانی قرآن محبوبتر تر و ایمان از یاد کردن بعض حروف او و نیست خلاف
 المسلمین ان من جمید سورة من القرآن او ایتہ او حرفا متفقا علیہ
 در میان مسلمانان در آنکہ کسی الی کار کند یک سورة از قرآن یا یک ایتہ یا یک حرف متفق
 انہ کافرو فی هذا حجة قاطعة انہ حروف فصل و محبات بیان
 کہ آن شخص کافرست و درین دلیل قضیست براینکہ قرآن حروف بہت فصل و محبت بیان
 بالقد خیرہ و شرہ و حلہ و حرہ و قلیلہ و کثیرہ انہ من اللہ تعالیٰ
 آوردن او بقدر یک او بد و شرین او تمیز او و کم او و بسیار او و ہر سنگی این از ہنر تعالیٰ

ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۲
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۳
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۴
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۵
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۶
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۷
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۸
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۹
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۰
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۱
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۲
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۳
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۴
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۵
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۶
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۷
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۸
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۹
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۲۰

ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۲
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۳
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۴
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۵
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۶
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۷
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۸
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۹
 ان القرآن لا یقرب الیہ شیء من الاشیاء الا ان یتطهر ۱۰

11

لین فی العالم اتی بخیر من تقدیر و لا یصدرا لا عن تدبیر و لا
 نیست در جهان چیزی که خارج باشد از اندازه او و موجود نشود مگر از تدبیر او و نیست
 محید لاحد عن القدر والمقدور ولا یجاوز ما خطه فی اللوح المسطور
 جای که خنق برای کسی از قدر اندازه کرده شده و دیگر نمی آید آنچه نوشت برای او در کتاب او
 ما اراد من العالم فاعلوه ولو عصمهم لما خلفوه ولو شاء ان یطیعوه
 آنچه خواست از جهان بیکند او را و اگر نگذاشتی ایشانرا البته مخالف نشدندی او را و اگر خواستی آنچه
 جمیع الاطاعه خلق الخلاق و اعطاهم وقد رازا قهم و اعطاهم
 او کند البته فرمان بر داری کردنی او را پدید آورده مخلوقات را و او را کمالش را و اندازه کرده روزی و وقت
 هید بمن لیشاء بر حمترو یصل من لیشاء بکتمه لا یسل عما یفعل
 راه صفت نماید که را خواهد بر حمت خود و گمراه کند کسی که او را بیکت خود سوال کرده و نیندازد آنچه
 و هم یسلون قال لله تعالی انا کُلُّ شے خلقناه بقدر و خلق کل
 خود میکند و دیگر از آن کرده میشود فرمود خدا تعالی که هر چیزی را پدید کریم باندازه و پدید کرد خدا هر
 شے بقدره تقدیر و قال تعالی ما اصاب من مصیبه فی الارض و
 چیزی را بر زمین کرد اندازه او گفت خدا تعالی ز سیدم میست در زمین
 لا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل ان نبراها ان ذلک علی السبیل
 نه در جان ایشان که نوشته شده است و در کتابی پیش از آنکه برایشان آن مصیبت را نیندازد و آنچه
 و قال تعالی فمن یرد الله ان یدیه لیشهر صدره للاحلام و من
 و گفت خدا تعالی پس هر که خواهد که باریت کند شش کرده سینه او را بر او ایسلام و هر که نخواهد
 ان یتصله یجعل صدره ضیقاً حرجاً کما کنا یصعدن السحاب و فی
 گمراه کند شش گمراه سینه او را و در نهایت تنگی گوید یا لایرد و در آسمان و روایت کرده
 ابن عمر بن جبرائیل علیه السلام قال النبیه صلی الله علیه و سلم ما کان
 از ابن عمر حقیق جبرائیل علیه السلام گفت نبی راضی الله علیه و سلم چه خیرت ایان

[illegible][illegible]

للمصنفين في هذا الشأن

بسم الله الرحمن الرحيم

الدوابین ونقاطه تصفح الاعمال الى الجنة والشمال فاما من اوتي كتابه فمبين
 وقرنا وحي پرند نام اعمال بسوی هست هست دست چپ پس هر که داده شود در ان المثل
 فسوف يحاسب حسابا يسيرا وينقلب الى اهله مسرورا واما من اوتي
 پس با حساب کرده شود حساب آسان و باز از بسوی اهل خانه خوشدان شده و اما هر که داده شود او را
 كتابه و كذا ظهره فسوف يدعوا له و اقول يا صبي الله و اقول يا صبي الله و اقول يا صبي الله
 نام اعمال و از پیش پشش پس با خود هر که داشت را و خواهد آورد در آخر میزان را و درست
 و لسان توذن به الاعمال فمن ثقلت موازينه قال اولئك هم المفلحون و من
 و دیگران است اندازه کرده شود با و اعمال پس هر گران آمد بهای ترازی او پس انچه رستگار باشد و هر
 تخففت موازينه قال اولئك الذين خسرنا انفسهم في جمعهم خلدون و لدينا
 سبک شد بهای ترازی او پس انچه آمانند که زیان کردند در حق خویش در دوزخ جاوید باشند که
 حق صلی الله علیه و سلم حوض فی القيمة ماؤه اشند بیا ضامن اللابن و احمه
 پیغمبر صلی الله علیه و سلم حضرت در قیامت آب او سفید ترست از شیر و غیر ترست
 من العسل اباريقه عد دخوم الشعام من شرب منه شر تبر لا يظلم بعدها
 از شمعید و کوزه ای او مقدار ستارهای آسمان است کی که نوشید از یک جرعه نشه نخواهد شد پس
 ابد او الصالح حق بجزوه ابرار و ينزل عنه الفجار و يشفع بنينا حق صلی الله
 علیه و سلم و بل ملاحق است میگذرد از مردم نیک و می افتد از و فاسقان و شفاعت کند پیغمبران محمد
 علیه و سلم فممن دخل النار من اهل الكبائر من امته فيخرجون بشفاعته بعد
 صلی الله علیه و سلم در حق کسی که داخل شد در آتش از اهل گنا و بکیر و از دست پس برآید بفارش او پس
 ما اجترقوا و صاروا فحما و حما و لسان الانبياء عليهم السلام و الملائكة شفعا
 از آن که سوختند و شدند گشت و سپاه و برای باقی پیغمبران علیه السلام و برای فرشته سفرا
 و لا يشفعون الا لمن ارتضى و ثم فمن خشيته مشفقون و لا ينفعهم الا الذين
 و شفاعت نکند مگر برای کسی که خدا خوشد شد و اشیان از ترس و خوف خدا شستند و شستند

۱۵

در دست چپ پس هر که داده شود در ان المثل
 و باز از بسوی اهل خانه خوشدان شده و اما هر که داده شود او را
 و دیگران است اندازه کرده شود با و اعمال پس هر گران آمد بهای ترازی او پس انچه رستگار باشد و هر
 سبک شد بهای ترازی او پس انچه آمانند که زیان کردند در حق خویش در دوزخ جاوید باشند که
 پیغمبر صلی الله علیه و سلم حضرت در قیامت آب او سفید ترست از شیر و غیر ترست
 از شمعید و کوزه ای او مقدار ستارهای آسمان است کی که نوشید از یک جرعه نشه نخواهد شد پس
 ابد او الصالح حق بجزوه ابرار و ينزل عنه الفجار و يشفع بنينا حق صلی الله
 علیه و سلم و بل ملاحق است میگذرد از مردم نیک و می افتد از و فاسقان و شفاعت کند پیغمبران محمد
 علیه و سلم فممن دخل النار من اهل الكبائر من امته فيخرجون بشفاعته بعد
 صلی الله علیه و سلم در حق کسی که داخل شد در آتش از اهل گنا و بکیر و از دست پس برآید بفارش او پس
 ما اجترقوا و صاروا فحما و حما و لسان الانبياء عليهم السلام و الملائكة شفعا
 از آن که سوختند و شدند گشت و سپاه و برای باقی پیغمبران علیه السلام و برای فرشته سفرا
 و لا يشفعون الا لمن ارتضى و ثم فمن خشيته مشفقون و لا ينفعهم الا الذين
 و شفاعت نکند مگر برای کسی که خدا خوشد شد و اشیان از ترس و خوف خدا شستند و شستند

شفاعته الشافعين والجنة والنار مخلوقان لا يقفیان الجنة دار اولیائمه
 شافش شفاش کنندگان و جنت و دوزخ هر دو پدید آمده اند که فانی نمیشوند اما جنت مکان و دار است
 والنار عقابه لا عدائمه و اهل الجنة فیها اخلاص و النجس فی عذاب
 و دوزخ عذاب است برای دشمنان او و اهل جنت در جنت همیشه هستند و کافران در عذاب
 جحیم خلدون لا یفترونهم و هم فیهم ملبسون و یوقی بالمویت فی صلی کلبش
 و دوزخ جاودیدند نیست کرده نشود و اشیان عذاب و اشیان در آن عذاب اشیان اندوخته شده شود
 الملم فیهم بین الجنة والنار ثم یقال یا اهل الجنة خلود و لا موت و یا اهل
 النجس بین کج کرده شود میان بهشت و دوزخ پس گفته شود ای صاحبان جنت همیشه است شما را نیست موت
 النار خلود و لا موت و المؤمنون و یرون ربهم تبارک و تعالی فی القیمه
 و ای صاحبان دوزخ همیشه است شما را نیست مروت و در مقام می بیند پروردگار خود و اگر بکرت و جنت
 و یزورونه فی الجنة و یکشف لهم الحجاب حتی ینظر الیهم و ینظر لهم الیه قال الله
 تعالی و یومنون فی الجنة و یومنون فی الجنة و یومنون فی الجنة و یومنون فی الجنة
 بعض در میان آن روز روز تازه بهشت بسوی پروردگار خود میبینند و گفته شد خدا را در حال آن روز
 عن ربهم یومنون فی الجنة و یومنون فی الجنة و یومنون فی الجنة و یومنون فی الجنة
 از پروردگار خویش آن روز محبوب باشند پس هرگاه دیده شدند کافران در عذاب غضبالت کنند و اگر اهل
 یرون فی حال الوسیه و لا لم یکن بینهما فوفی و قیل البیض علیه الله علیه و سلم انکم
 می بینند او را در حالت رضا و اگر نه از فرق خود برفت و فرمود بے میل او علیه و سلم گفتی شما
 ترون دیکم کما ترون هذا القوم انقضاء من فی دینهم شدت حیرت متفق علیه
 می بینید پروردگار خود را چنانچه می بینید ایشان را و اگر ننگ کنید و دنیا و این حدیث صحیح است متفق علیه
 و هذه تشبیه الویة بالویتیة لا تشبیه الویة فالله سبحانه و تعالی لا تشبیه
 و این تشبیه درین معنی مجزئیه دیگرست و نیست تشبیه جزئیه و بدیهه پس چرا بگویند تشبیه است اما

وفاقی کی طرف سے مندرجہ ذیل کے تمام ممالک میں

ولا تطير **فصل** الأئمة بعد نبينا صلى الله عليه وسلم أبو بكر الصديق رضي

وہ نظیر ابن فضل و بیان خلافت خلیفہ بعد از پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بولکر صدیق ستر سنجے
 اللہ تعالیٰ عنہ ثم عمر الفاروق ثم عثمان ذی النورین ثم علی المرتضی رضی اللہ عنہم
 اللہ تعالیٰ عنہ پس انان عمر فاروق پس انان عثمان صاحب دو نور پس انان علی مرتضی رضی اللہ عنہم
 اور رضائم قال عمر رضی اللہ عنہ کنا نقول والنبي صلی اللہ علیہ وسلم حی
 وراضی کننا اذا گفت عمر رضی اللہ عنہ سیکفتم واما انک پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وسلم
 زنده بود

ابو بکر تم عمر تم عثمان ذوالنورین فیبلغ ذلک الیہ صلی اللہ علیہ و
اول ابوبکرست پس عمرت پس عثمانست صاحب دو نور پس میریدان بخن بنی صلا اند علیہ و
سلم فلا ینکرہ وصحت الروایۃ عن علی رضی اللہ عنہ انہ قال خیر ہذا

اسلم پس انکار کرد اورا و صحیح شافعی از علی رضی الله عنه تحقیق علی گفت بهتر این
الامته بعد نبیها صلی الله علیه و سلم ابو بکر ثم عمر و لو شئت سمیت
امت پس از من صلی الله علیه و سلم او بگفت پس عمر را خواهم معین کنم سوّم را

الثالث وأحقهم بالخلافة بعد النبي صلى الله عليه وسلم أبو بكر رضي
ولائق ترین ایشان بخلافه پس این پیغمبر صلا الله علیه وسلم ابو بکر ت رضی
الله عنه افضل و سابقته و تقدیم النبي صلى الله عليه وسلم له في الخلافة

المدعنه برای فضیلت او وسبقت اسلام او پیش کردن پیغمبر صلی الله علیه و سلم داد و دراز بر
 جمیع صحابه رضوان الله علیهم واجامع الصالحین علی تقدیمت و بعثه
 همه ایشان خود راضی و اذعاناً بر ایشان و اتفاق کردن یا بران بر مقدم کردن او پیردی او
 و له یکن الله لیجمعهم علی ضلالتهم بعد عمر فضل و عمره بانی کبر
 ویت اینکه محمد بن عثمان جلالتان را برگره پس از بعثت برای فضیلت او و ذکر کردن او بیک
 الیه ثم عثمان لتقدیم الشوکره علی رضی الله عنه لاجماع اهل عصره
 او را بران عمر عثمان است برای مقدم کردن اهل مشوره او را بران عثمان علی رضی الله عنه برای اتفاق اهل مشوره

[illegible][illegible]

۱۴

ایمان الیہ اور سوا

ایک بار ایک شخص نے ایک عورت کو

ہوئی ایک سب صحابی نے لکھ کر

نظام رستی کو دوسری جانب متنازعہ قرار دیا

رئیس‌المرکز علمیه و تحقیقاتی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

هو اكر يوليا

باجلالت بی بی

حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

اور حمزہؑ کہ صاحبِ کمالی عنہ

[illegible][illegible]

اور در تفسیر مبارک
باز بر او ایستاد
از این جهت
که او را
در این کتاب
نویسند
و در این کتاب
نویسند
و در این کتاب
نویسند

و قال النبي صلى الله عليه وسلم لا تسبوا أصحابي فان احدم كوافق
و فرمود منبر صلی الله علیه و سلم
مثلا احد ذهباً يبلغ ملاحدم ولا يصفى ومن السنة الترضي عن
نزد زماند کوه احد نمیرسد به چانه یک از ایشان و نه پندف بهانه و از طریق این است
زوجات النبي صلى الله عليه وسلم امهات المؤمنين المهورات لهن
زنان منبر خدا صلی الله علیه و سلم کراشان و دان مومنان اند و ربک اند و دور اند
من كل سوء و افضلهن خديجة بنت خويلد و عائشة الصديقة
از همه حیب و بهترین شان خدیجه بنت دختر خلیفه رضی الله عنهما و دیگر عایشه بنت است
بنت الصديق التي برأها الله في كتابه روضة النبي صلى الله عليه و
دختر ابو بکر صدیق است آنکه پاک و یاد کرد و او را خدا تعالی در کتاب خود که قانون منبر صلی الله علیه
سلم فی الدنيا و الاخرة فمن قذفها بما برأها الله منه فقد كفر بالله
سلم در دنیا و آخرت پس کسی که تمسک کند او را بخیر پاک کرد و او را در تحقیق کافرت
العظيم و افضل القرون قرن النبي صلى الله عليه وسلم كما قال صلى الله
نخای بزرگ و بهترین زمانها زمانه منبر خدا صلی الله علیه و سلم است چنانچه فرمود منبر صلی الله علیه
عليه وسلم خيرا لقرون قوفي ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم ومن
عليه سلم بهترین زمانها زمانه منبر خدا صلی الله علیه و سلم است چنانچه فرمود منبر صلی الله علیه
السنة السمعة والطاعة لامة المسلمين و امراء المؤمنين برهم و احكامهم
طریقه این سنت است شنیدن و فرمانبرداری کردن برای عالمان همه مسلمانان و امرای این زمان
ما لم يؤمر بمعصية الله سبحانه فمن وطأ الخلافه واجتمع الابرار عليه
بشرطیکه که با فرمانی خدای پاک کرده نشود پس کسی که داده شود مکومت و اجماع کتبه مردان بر خلاف
و رضوانه و غلبه لبسیف حق صار خليفة و سمي امير المؤمنين و
پادشاه غالب شود بر ایشان بشمار تا که حاکم گردد و نامها و کوفه و غیره

و فرمود منبر صلی الله علیه و سلم
مثلا احد ذهباً يبلغ ملاحدم ولا يصفى
نزد زماند کوه احد نمیرسد به چانه یک از ایشان
زوجات النبي صلى الله عليه وسلم
زنان منبر خدا صلی الله علیه و سلم
من كل سوء و افضلهن خديجة بنت خويلد
از همه حیب و بهترین شان خدیجه بنت دختر خلیفه
بنت الصديق التي برأها الله في كتابه
دختر ابو بکر صدیق است آنکه پاک و یاد کرد
سلم فی الدنيا و الاخرة فمن قذفها بما برأها الله
سلم در دنیا و آخرت پس کسی که تمسک کند او را بخیر پاک کرد
العظيم و افضل القرون قرن النبي صلى الله عليه وسلم
نخای بزرگ و بهترین زمانها زمانه منبر خدا صلی الله علیه و سلم
عليه وسلم خيرا لقرون قوفي ثم الذين يلونهم
بهترین زمانها زمانه منبر خدا صلی الله علیه و سلم
السنة السمعة والطاعة لامة المسلمين و امراء المؤمنين
طریقه این سنت است شنیدن و فرمانبرداری کردن برای عالمان
ما لم يؤمر بمعصية الله سبحانه فمن وطأ الخلافه
بشرطیکه که با فرمانی خدای پاک کرده نشود پس کسی که داده شود
و رضوانه و غلبه لبسیف حق صار خليفة و سمي امير المؤمنين

و فرمود منبر صلی الله علیه و سلم
مثلا احد ذهباً يبلغ ملاحدم ولا يصفى
نزد زماند کوه احد نمیرسد به چانه یک از ایشان
زوجات النبي صلى الله عليه وسلم
زنان منبر خدا صلی الله علیه و سلم
من كل سوء و افضلهن خديجة بنت خويلد
از همه حیب و بهترین شان خدیجه بنت دختر خلیفه
بنت الصديق التي برأها الله في كتابه
دختر ابو بکر صدیق است آنکه پاک و یاد کرد
سلم فی الدنيا و الاخرة فمن قذفها بما برأها الله
سلم در دنیا و آخرت پس کسی که تمسک کند او را بخیر پاک کرد
العظيم و افضل القرون قرن النبي صلى الله عليه وسلم
نخای بزرگ و بهترین زمانها زمانه منبر خدا صلی الله علیه و سلم
عليه وسلم خيرا لقرون قوفي ثم الذين يلونهم
بهترین زمانها زمانه منبر خدا صلی الله علیه و سلم
السنة السمعة والطاعة لامة المسلمين و امراء المؤمنين
طریقه این سنت است شنیدن و فرمانبرداری کردن برای عالمان
ما لم يؤمر بمعصية الله سبحانه فمن وطأ الخلافه
بشرطیکه که با فرمانی خدای پاک کرده نشود پس کسی که داده شود
و رضوانه و غلبه لبسیف حق صار خليفة و سمي امير المؤمنين

اعلم الدين كله وكفى بالله شهيدا واشهد ان لا اله الا الله وحده

برہمہ ویان وکھایت کند خدا از روی گواہی و گواہی میدهم کہ نیست معبود مگر خدا پاک است

لا شريك له اقاردا لها وتوحيدا واشهد ان محمدا عبده ورسوله

مشترک نظرند۔ اقرار کنیم باین ویگانہ ہنداریم اور اگو اسی سبب ہم کہ محمد مہذبہ و رسول اوست

الله عليه وسلم تسليمًا يريد **الصلوة** بعد هذا اعتقاد الفرقة الناجية

بسیار زیادہ لیکن بعد از حمد و توحید پس نسبت اعتقاد و فرقہ ناجیہ

المنصورة الى قيام الساعة اهل السنة والجماعة وهو الايمان بالله

مذکور شده تا برپاشدن قیامت و فرقه ناجیه امانت و جماعت اندوختن و ایشان باور

ملئكته وكتبه ورسله والمبعث بعد الموت والايمان بالقدر

بجدا و فرشتگان او و کتابهای پیغمبر را و او زنده شدن بعد از مردن و ایمان آوردن کرده

وشره ومن الإيمان بالله الإيمان بما وصف به نفسه في كتابه وبما

و شرمند از آفت و از حلاوت ایمان بخدا اور ک بدن بجزیر کیک وصف کرد و ادوات خود را در کباب خود و

وصف به رسولہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم من غیر تحریف و تقطیل

بچہ راستہ و ابو نعیم و محمد صلی اللہ علیہ وسلم

ولا تليق ولا مثيل بل يومنون بالله سبحانه وتعالى ليس مثله

و بحقیقت بیان کردن و غیر مثال دادن بلکه ایمان می آرند بحدایک و بزرگ میت مانند او

سَيِّدِي وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ لَا يَقُونَ عَنْهُ مَا وَصَفَ بِهِ نَفْسُهُ

چیرے داوستنوا ایندہ پس کے میلتندار و انچہ سلوودہ باداں سوورا

يُحَرِّمُونَ الْكَاثِرَ مِنْ مَوَاصِعِهِ وَيَخَذُونَ فِي سَمَائِهِ وَيَأْتِيهِ

و بیدار می کنند کلمات را معانیات خود و نه شماره کنند و در شمار و حد و ایت او

يَلْبِثُونَ فِيهَا يُمُتُونَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ أُوْنَىٰ حَسَنًا يَرَهُ ۚ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ أُوْنَىٰ شَرًّا يَراهُ ۚ

بجانب این کتب است که در این کتابخانه موجود است و در این کتابخانه موجود است و در این کتابخانه موجود است

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرِمُونَ

اد کے آئینوں میں بھی الحاد نہیں کرتے اور نہ کیفیت جانتی ہیں اور نہ تشبیہ دیتی ہیں اور کسی صفیہ

مجلس شورای اسلامی

اینکه برده گاه از او بگوید
جنت را بداند که از او بگوید
سایه بماند که از او بگوید
چون که از او بگوید
که از او بگوید
پدر که از او بگوید
بزرگوار که از او بگوید
او را که از او بگوید
کسی که از او بگوید
بچه که از او بگوید

والمملكة وقضى الامر وهل ينظرون الا ان ياتيهم الملكة اوياتي ربك
وآيند فرشتگان و جاری کرده و حکم و اظهار میکنند الا که آید فرشتگان ایاید پروردگار تو
او یاتی بعض آیات ربك كلا اذا دكت الارض دكادكا وجعل ربك و
یا آیهی نشانها پروردگار تو بگو و فیکه گفته شود زمین کو قفن بعد کو قفن و آید پروردگار تو
المك صفا صفا و يوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملكة تكزيلا
و فرشتگان صفا صفا در روزیکه شکافته شود آسمان چنانکه بار و فرود آید فرشتگان فرود آید
وقوله و يبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام كل شيء هالك الا وجهه
و گفت خدا و می ماند و می پروردگار تو که صاحب بزرگویش است هر چیزی فنا شود بهت گردی خدا
وقوله ما منعك ان تتجدي لما خلقت بيدي و قالت اليه ويدا الله
و گفت خدا کدام کس باز داشت ترا از سجده کردن پیش آنکه پدید آردم و در به دست خود و گفتند یهودان و عیسا
مغلولة غلت ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يدا مبعسوطان ينفضي
بسته شده اند فی بگه بسته شده اند هر دو دستهای ایشان و در کردار ایشان از رحمت آنکه بگویند هر دو دست خدا که از او می آید
كيف يشاء و قوله فاصبر لحكم ربك فانك باعيننا و اعفيت عليك
چنانچه خواهد و فرمود خدا پس صبر کن برای حکم پروردگار خود پس تحقیق تو پیش من هستی و ما را ختم بر تو
محبة متي و لتصنع علي عيني وقوله قد سمع الله قول التي تجادلك
از محبت خود تا که پروردگار تو می حضور من و فرمود خدا تحقیق می شنود خدا کلام تو که بداند
في زوجها و تشتكي الى الله والله يسمع تحاوركما ان الله سميع بصير
در حق شوهر خود و اظهار کند بسوی خدا و خدا می شنود گفتگوی شما هر دو تحقیق خدا شنو است و بنا
لقد سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء ام حسبون
البته می شنود خدا کلام آنکه بگویند تحقیق خدا محتاج نیست و ما را غنی است آیا می شنوند
الا لسمع شرك فوجوههم لم يدرسلنا اليهم يكتبون وقوله اني محكم اسعروني
که ما را نمی شنویم باز نمانی شان و سرگوشی ایشان چنانچه می کنند فرشتگان از ایشان می شنوند و فرمود خدا

اینکه برده گاه از او بگوید
جنت را بداند که از او بگوید
سایه بماند که از او بگوید
چون که از او بگوید
که از او بگوید
پدر که از او بگوید
بزرگوار که از او بگوید
او را که از او بگوید
کسی که از او بگوید
بچه که از او بگوید
اینکه برده گاه از او بگوید
جنت را بداند که از او بگوید
سایه بماند که از او بگوید
چون که از او بگوید
که از او بگوید
پدر که از او بگوید
بزرگوار که از او بگوید
او را که از او بگوید
کسی که از او بگوید
بچه که از او بگوید

اینکه برده گاه از او بگوید
جنت را بداند که از او بگوید
سایه بماند که از او بگوید
چون که از او بگوید
که از او بگوید
پدر که از او بگوید
بزرگوار که از او بگوید
او را که از او بگوید
کسی که از او بگوید
بچه که از او بگوید

وَلَا يَسْجُدُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بجای یاد کند او را آنچه در آسمان و زمین است برای اوست سلطنت و تعریف و اوست بر هر چیزی توانا

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا الذي له ملك
سپار بابرکت است آنکه فرو داد و قرآن بر بنده خود تا که باشد برای همه عالم ترساننده آنکه برای آید

السموات والأرض ولم يئخذن ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء
آسمان و زمین را مقرر کرد و نگرفت اهلاد و نیست او را شریکی یعنی بنهاد سلطنت و پدید آورد هر چیزی

فقدرة تعذير اما اتخذ الله من ولد لها كان معصرا له اذ الذهب
پس اندازد کرد و اندازد که درین ذکر است خداوند و مقرر کرد و نه و نیست با او شریک بهم بسود و نافرمانی

كل الله بخلق و على بعضهم على بعض سبحانه الله عما يصفون عالم
هر که را بسود و میسر شد خداوند بفرموده تعزیر است بر بعض از خلق بعض را بکست خداوند آنکه بکشد و نهند

الانبياء الشهادة فقال عما يشركون قال انظر بها الله الامثال ان الله
با انبیا و مظهر است پس بفرمود از آنچه شرک می آید بر باری بگوید برای خداوند مثال تحقیق خداوند است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان نمی دانند که اینها را من حرم کردم و اینها را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم
و اینان را که در ظاهر و در باطن است و اینان را که در ظاهر و در باطن است

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

و انهم لا تعلمون لا انما حرم ربى الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا انتم

والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش وقال في سورة الرعد الله الذي
 وزين الارض وزين فراغت برعرش و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 وضع السموات بغیر محمد تو و هانم استوی علی العرش وقال فی سورة طه انهم
 بنذکر اسمائنا بنیستون که بنیاد و ابرس تو گرفت برعرش و فرمود در سوره طه خدا همان
 علی العرش استوی و قال فی سورة الفرقان ثم استوی علی العرش الرحمن
 برعرش تو گرفت و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 قال فی سورة آل عمران الله الذي خلق السموات والارض و ما بينهما فی ستة
 فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 ایام ثم استوی علی العرش و قال فی سورة الحديد هو الذي خلق السموات
 روز پس تو گرفت برعرش و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و
 الارض فی ستة ايام ثم استوی علی العرش و قوله یعیسی فی متوفیک و قال
 زمین کشش روز پس تو گرفت برعرش و فرمودن خدای عیسی من گیرنده بلند کنستم
 الی بل رفعه الله الیه بعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه یا هانم
 بسوی خود بلکه بلند کرد او را خدا بسوی خود بسوی او بنویش و کلمه پاک و عمل پاک بلند میکند او را منی که بلند کند
 ابن لی صرح الی الخ الاسباب الاسباب السموت فاطلع الی السموت
 ساز برای یک محل که برسم بسوی راه و گذار را یعنی راهها آسمان و کنایه اینست پس مطلع خواهم شد بسوی سموت
 وانی لأظنه کاذبا ما عانتهم من فی السعاده ان یحسب بکم الارض فاذاهی
 و تحقیق من گمان کنم او را در دنگو آید آنتر رسید از یکدیگر آسمان است اینک فرمود شما را زمین پس باز آسمان
 تمود امانتم من فی السماء ان یرسل علیکم حاصبا فاستعملنی کیف نادر
 جنبش کند آید این شده اید اگر کسی در آسمان است از آنکه بفرستد بر شما ابوابی را پس خواهید دید که چگونه است
 و قوله هو الذي خلق السموات والارض فی ستة ايام ثم استوی علی العرش
 و فرمودن خدا است که ایضا فرمود آسمانها و زمین کشش روز باز مستقر شد برعرش

و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 و فرمود در سوره طه خدا همان
 و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 و فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و الارض فی ستة ايام
 و فرمودن خدای عیسی من گیرنده بلند کنستم
 و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 و فرمود در سوره طه خدا همان
 و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 و فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و الارض فی ستة ايام

و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 و فرمود در سوره طه خدا همان
 و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 و فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و الارض فی ستة ايام
 و فرمودن خدای عیسی من گیرنده بلند کنستم
 و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 و فرمود در سوره طه خدا همان
 و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 و فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و الارض فی ستة ايام

و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 و فرمود در سوره طه خدا همان
 و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 و فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و الارض فی ستة ايام
 و فرمودن خدای عیسی من گیرنده بلند کنستم
 و فرمود خدا در سوره رعد خدای است که
 و فرمود در سوره طه خدا همان
 و فرمود در سوره فرقان پس تو گرفت برعرش خدا همان و
 و فرمود در سوره آل عمران خدای آنکه پدید آورد آسمان و زمین و آنچه در میان آنست
 و فرمود در سوره حديد خدای آنکه پدید آورد آسمانها و الارض فی ستة ايام

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

طريقا الحق **فصل** وفي سنت رسول الله صلى الله عليه وسلم ف

راہِ رست فصل درجایں احادیثِ رسولِ خدا صلی اللہ علیہ وسلم پس

السنة تفسر القرآن وتبينه وتدل عليه وتعبّر عنه وما وصف

لیکن حدیث واضح کند کلام خدا را و بیان کند او را و دلالت کند بر معانی قرآن و تفسیر کند از قرآن آنچه مستقیم

الرسول صلى الله عليه وسلم به ربه من الأحاديث الضعيف التي تلقا

رسول صلی الله علیه وسلم بآن پروردگار خود را از حدیثهای صحیح آن حدیثها گرفته اند از آن

اهل المعرفة بالقبول وجب الايمان بها كذلك مثل قوله صلى الله عليه

ساجبان علم بقبول کردن و حبیت ایان آوردن آن حاویش انجمنان بخانه فرمودن صلوات الله علیه

وسلم يقول ربنا الى سماء الدنيا كل ليلة حين يبقى ثلث الليل الاخر فيقول

و سلم فرومی آید پروردگار من بسوی آسمان دنیا در هر شب و قتی که باقی ماندنت اخیر از شب پس میگوید

من يدعوني واستجب من ليسا لى فاعطيه من يستعمرنى واعقر له

کیت که میخواند در این مہل انہم انچہ نیلویذیت کہ سوال شد از بایں عطا انہم اور ایت کہ میگوید بخش لہ

منفق عليه وقوله صلى الله عليه وسلم الله امتد فرجاً بتوبة عبد

این را حدیث آورده بخاروسم و چنانچه فرمودن رسول صلی الله علیه وسلم هر سیه خدا بسیار خوش سیو و زیاده است

من احلهم براحتهم لعلهم يصح عليه و قوله صلى الله عليه وسلم

ازین بی تا که خوش میبود و منی گرم شده با سس کباب در این ظرف جاری و نسیم

الرحمان وقتاً احدی الا بدخلان الخنة متفة على وقوله

خداوند که می شناسد، روح و کفر را کند که از نشان او، دیگر را که در آستانه در دو درشت بخاری، پیغمبر و دو اوست.

عمر بك م. قنوط عاده وقرب غشه منظر السكه اذ لم. قنط.

و خدا را گفت: سوا از خدا عالمی نیست که بر او کار تو از ما باشد شدن خدا خوار و تو در کشتن و باران اوست پس شما را

فیظ یعلم ان فرحاً قریباً حاشا حسره. وقوله صل الله

یہ شروع ہو کر میخیزد و میدان گشت ایشان شمار زد کہ بت این حدیث حسن است و بنا کہ گفتہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ

وہی ہے جس نے ان کو پیدا کیا اور ان کو پالیا اور ان کو مرانا چاہتا ہے اور ان کو جہنم میں ڈال دیتا ہے۔

[illegible][illegible]

السَّامِعُ قَالَ مَنْ أُنَاكَ أَتَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ عَتَقَهَا فَأَهْمُؤُ مَشْرُوعًا

آسمان گفت رسول صلی اللہ علیہ وسلم کہ تم کفر کی تو سزا دیتے ہو کہ رسول مولا اور آقا اور کن بے محنت

مسلم وقوله افضل الايمان ان تعلم ان الله معكم حيثما كنتم حديث

مسلم و بخاکه قول رسول پیرایان اینکه سیدانی تحقیق و خدا انماست هرگاه باشد این حدیث

حسن وقوله اذا قام احدكم الى الصلوة فلا يصبق قبل وجهه فان الله

حسن است و چنانکه گفتند رسول الله وقتیکه رخسودگی از شما طرف نمازین انداخته و آب و سن میش روی خود را می کشید

وَجَسَدًا عَنْ يَمِينِهِ وَابْنٌ عَنْ بَيْتِهَا لَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ مُتَّفِقٌ عَلَيْهِ وَقَوْلُهُ

رومی ادست و نه انداز و جانبی است خود فکر، انداز و جانب چپ خود و باز برای خود متفق علیه و چپا که گفتن

نكمسترون ريكما ترون القمر ليلة البدر الانضمامون في روتنه فان

رسول صلی اللہ علیہ وسلم ہر آنہ شما را خواہد دید و در روزگار خود را چنانچه شما می بینید و متاسف است چهارم عالمیکه شما نباشید

استطعتم ان لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس وصلاة قبل

ت دارید که مغلوب فتوید از نماز خواندن پیش از طلوع آفتاب و نماز خواندن پیش از

غرو بها فافعلوا متفق عليه الى امثال هذا الاحاديث التي تحضر فيها

مفتوح علیہ تا مانند این حدیث را که خبر میداد ما را بمضامین این حدیث

رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ربه فيما يخبر به فان الفرقة الناجية

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم از پروردگار خود دران معالیم کہ اور اخیر دادہ شد کفایت فرماید

هل السنته والجماعة يؤمنون بذلك كما يؤمنون بما اخبر الله في كتابه

یعنی اہل سنت و جماعت ایمان می آرند باطن حدیث باطنی ایمان می آرند باطنی خبر داد خدا و رکلام خود

من غير تحريف ولا تعطيل ومن غير تكييف ولا تمثيل بل هم الوسطى

تبدیل منیت و توقف نمی و زنده و از کیفیت او بحث نمی کنند و او را مانند مخلوق مانند یک شیان

فرق الامتراك ان الامتراك الوسطى في الامم فم وسط في باب صفات الله

در فرقه‌ها همه است چنانچه است رسول مصلی الله علیه و سلم بهتر اند در همه ائمه پس فرقه ناصیه را گویند و در باب

سبحانه بن هـ التعطيل الجميمة واهل التمثيل المشبهة وم وسط في
سماوات از فرق تعطيل كجمي ناسيده شده اند و از فرق تمثيل كشبه اند و فرق ناجيه ميانه رواند در
باب فاعل الله تعالين الجبرية والقدرية وفي وعيد الله بين الرحمة
باب فاعل خدا از فرق جبريه و قدريه و وعيد خدا متوسط اند از فرق جبريه
و القدرية و القدرية و غيرهم وفي باب اسماء الايمان والدين بين المحرورية
و وعيد كراش اند از قدريه و غيرشان و فرق ناجيه متوسط اند و رسلا سارا بيان و دين و در فرق حرورية
المعتزلة و بين الرحمة وفي اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم بين
كفر و لاد و در فرق جبريه و قدريه متوسط اند و رسلا بيان رسول الله صلى الله عليه وسلم در بيان
الرافضة والخارجي باين فصل و قد دخل فيما ذكرناه من الايمان بالله
الايمان بما اخبر به الله في كتابه وتواتر عن رسول الله صلى الله عليه
ايان آوردن آنچه بيان كروا و خدا و او كتاب خود و متواتر از رسول خدا صلى الله عليه وسلم
سلم و اجمع عليه سلف الامة من ان الله سبحانه فوق سماء و انة على
و اتفاق كروند بر گذر نشان انانست بگويد كه خدا تعالى بجهان بر آسمانهاست و از آسمان بر عرش
عرشه علا على خلقه و هو سبحانه معهم ايضا كافوا يعلم ما هم عاملون
خود بليز است از مخلوقات خود و خدا بجهان بايشانست هر جا كه باشند ميدانند آنچه ميكنند
كيا اجمع بين ذلك في قوله وهو الذي خلق السموات والارض في
چنانچه جمع كراين مسله را و كلام خود و او است كه
سته ايام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الارض و ساخر من
شش روز باز مستقر شد بر عرش ميدانند آنچه در ميان آيد از زمين
و ما ينزل من السماء و ما يعرج فيها و هو معكم ايضا كنتم و الله بما تعملون
و آنچه فرود مي آيد از آسمان و آنچه بالا ميرود و نازلان و او با شماست هر جا كه باشيد و خدا آنچه ميكنيد

سبحانه بين اهل التعطيل الجحيمية واهل التمثيل المشبهة وموسط في
سماواته از فرق تعطيل جحيمية مايمده شده اند و از فرق تمثيل كرسبه اند و فرق ناجيه ميانه روا نموده
باب فصال الله تعالى بين الجبرية والقدرية وفي وعيد الله بين المرجية
باب فخال هذا از فرق جبريه و قدريه و در سكره و عيضا متوسط اند و از فرق جبريه
و القدرية و غيرهم وفي باب اسماء الايمان والدين بين الحرورية
و وعيد كرساخ اند از قدريه و غير شيان و فرق ناجيه متوسط اند و رسل اسما و ايمان و دين و در فرق حرورية
المعتزلة و بين المرجية وفي اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم بين
كفر و لاند و در فرق جبريه و قدريه متوسط اند و رسل ما يان رسول الله صلى الله عليه وسلم در بيان
الرافضة والخوارج **فصل** و قد دخل فيما ذكرناه من الايمان بالله
رافضه يدين و خارجي يدين فصل است تحقيق و مثال ذكر و ما بعد و اراعي ايمان آوردن بخدا
الايمان بما انخر به الله في كتابه و تواتر عن رسول الله صلى الله عليه
و ايمان آوردن با آنچه بيان كرا و ارا خدا و كتاب خود و متواتر است از رسول خدا صلى الله عليه وسلم
سلم و اجمع عليه سلف الامم من ان الله سبحانه فوق سماواته على
و اتفاق كروند و كذا شكان انماست يغير كذا خدا تعالى بجهان بر آسمانات و از آسمان بر عرش
عرشه علا على خلقه و هو سبحانه معهم اينها كانوا يعلم ما هم عاملون
خود بليز است از مخلوقات خود و خدا سبحانه با شانت هر جا كه بشنيد ميدانند آنچه ميكنند
كما اجمع بين ذلك في قوله وهو الذي خلق السموت والارض في
چنانچه هم كه اين مسلم را در كلام خود وادست كند بيا فردي آسمانها و زمين را
ستة ايام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها
شش روز باز مستقر شد بر عرش ميدانند آنچه درمي آيد زمين و آنچه برمي آيد از زمين
وما ينزل من السماء وما يعرج فيها و هو معكم اينها كنتم والله بما تعملون
و آنچه فرودمي آيد از آسمان و آنچه بالا ميرود و اندان و او با شانت هر جا كه باشيد و خدا آنچه ميكنيد
استماع

فصل من الايمان بهو بكت ابراهيم بان القرآن كلام الله
 فصل در جمله ايمان آوردن بخدا و كتب ابراهيم و ايمان آوردن به اينكه قرآن كلام خداست
 غير مخلوق منزه و اليه يعود و ان الله تكلم به حقيقة و ان هذا القرآن
 مخلوق نشده از ظاهر شده و بسوی او و خود خواهد کرد و اينكه خدا تعالی كلام را در حقیقت تحقیق از بی قرآن
 الذي انزل على محمد صلى الله عليه وسلم هو كلام الله حقيقة لا كلام غيره
 که نازل کرده شده بر محمد صلی الله علیه و سلم همین است كلام خدا و حقیقت نیست كلام خدا غير او
 ولا يجوز اطلاق القول بان حكاية عن كلام الله او عبادة بالاذن
 و جائز است گفتن باينکه اين كلام خداست و حكايت است از كلام خدا يا عبادت است از كلام خدا و اينكه اين كلام خداست
 او كتبه في المصاحف لم يخرج به ذلك من ان يكون كلام الله سبحانه فان
 يا نوسند و در قرآن ظاهر ميشود باين نوشتن از كلام خدا بودن سبحانه و تعالی پس بزرگوار
 الكلام انما يضاف الى من قاله مبدا لا الى من قاله مبلغا صود يا وهن
 كلام منسوب كونه ميثود بسوی شخصه كونه كلام را در ابتدا و منسوب ميشود بسوی آن شخص كه را كرده و رسانيده شده
 كلام الله حرفه و معانيه ليس كلام الله المحروف دون العاني ولا المتكلم
 بسوی او و اين كلام خدا هم حرف و معاني خست كلام خدا هم حرف و غير از معاني و نيست كلام خدا هم حرف
 دون المحروف **فصل** وقد دخل ايضا فذكرناه من الايمان بهو بكت
 بغير از حرف فصل و تحقيق دخل شد نیز در آنچه ذكر كرديم كه ايمان آوردن بخدا و كتب ابراهيم
 و در سله الايمان بان المؤمنين يرون يوم القيمة عيانا بالابصار و هم كما يرون
 و بجا ميآيند او ايمان آيدند باينكه مومنان خواهند ديد خدا را بدم قيامت ظاهر بصرها بخود و بجا ميآيند
 الشمس ضحوى البصر و لها اصحاب و كما يرون القمر ليلة البدر و لا ايضا
 آفتاب ما وقت محمى كذا بشد پيش او ابر و چنانچه ميآيند با آفتاب را در شب چهارم هم نمی باشند
 في ربي و ترون سبحانه و هم في عرصات القيامة ثم يرونه بعد دخولهم
 از شكسته گان در مدين او خواهند ديد خدا را و خود در مدين قيامت باشند باز پس خواهند ديد
 و هم في عرصات القيامة ثم يرونه بعد دخولهم

۳۹

فصل من الايمان بهو بكت ابراهيم بان القرآن كلام الله
 فصل در جمله ايمان آوردن بخدا و كتب ابراهيم و ايمان آوردن به اينكه قرآن كلام خداست
 غير مخلوق منزه و اليه يعود و ان الله تكلم به حقيقة و ان هذا القرآن
 مخلوق نشده از ظاهر شده و بسوی او و خود خواهد کرد و اينكه خدا تعالی كلام را در حقیقت تحقیق از بی قرآن
 الذي انزل على محمد صلى الله عليه وسلم هو كلام الله حقيقة لا كلام غيره
 که نازل کرده شده بر محمد صلی الله علیه و سلم همین است كلام خدا و حقیقت نیست كلام خدا غير او
 ولا يجوز اطلاق القول بان حكاية عن كلام الله او عبادة بالاذن
 و جائز است گفتن باينکه اين كلام خداست و حكايت است از كلام خدا يا عبادت است از كلام خدا و اينكه اين كلام خداست
 او كتبه في المصاحف لم يخرج به ذلك من ان يكون كلام الله سبحانه فان
 يا نوسند و در قرآن ظاهر ميشود باين نوشتن از كلام خدا بودن سبحانه و تعالی پس بزرگوار
 الكلام انما يضاف الى من قاله مبدا لا الى من قاله مبلغا صود يا وهن
 كلام منسوب كونه ميثود بسوی شخصه كونه كلام را در ابتدا و منسوب ميشود بسوی آن شخص كه را كرده و رسانيده شده
 كلام الله حرفه و معانيه ليس كلام الله المحروف دون العاني ولا المتكلم
 بسوی او و اين كلام خدا هم حرف و معاني خست كلام خدا هم حرف و غير از معاني و نيست كلام خدا هم حرف
 دون المحروف **فصل** وقد دخل ايضا فذكرناه من الايمان بهو بكت
 بغير از حرف فصل و تحقيق دخل شد نیز در آنچه ذكر كرديم كه ايمان آوردن بخدا و كتب ابراهيم
 و در سله الايمان بان المؤمنين يرون يوم القيمة عيانا بالابصار و هم كما يرون
 و بجا ميآيند او ايمان آيدند باينكه مومنان خواهند ديد خدا را بدم قيامت ظاهر بصرها بخود و بجا ميآيند
 الشمس ضحوى البصر و لها اصحاب و كما يرون القمر ليلة البدر و لا ايضا
 آفتاب ما وقت محمى كذا بشد پيش او ابر و چنانچه ميآيند با آفتاب را در شب چهارم هم نمی باشند
 في ربي و ترون سبحانه و هم في عرصات القيامة ثم يرونه بعد دخولهم
 از شكسته گان در مدين او خواهند ديد خدا را و خود در مدين قيامت باشند باز پس خواهند ديد
 و هم في عرصات القيامة ثم يرونه بعد دخولهم

وَتُنْصَبُ الْمَوَازِينُ فَتُوزَنُ فِيهَا أَعْمَالُ الْعِبَادِ مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاولئك
 وبرا کرده شود میزانها پس سنجیده شود و راز و راعل بندگان بر سیکرگان شد میزان او بر این انجمه
 منهم المفلحون ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم في
 غلام باندگانند و سبک سبک شدند میزان او این انجمه آنها نند که زیان کردند برای جان خود پس در
 جهنم خالدون و منتشرالد و این وهی صحائف الاعمال فاخذ كتابهم
 ووزن همیشه باشند و پراگنده کرده شود اعمال او و در این صحیفه اعمال تا پس بعضی از او را داده و بعضی از او را
 وَاخَذَ كِتَابًا بِهِ لِيُشْمَلَ الرُّسُلُ ورا عظمه و كما قال سبحانه وتعالى وكل
 و بعضی در دست چپ خواهند دید و بعضی از مردان پس پشت خود چنانچه خدا تعالی سطره نماید و هر
 انسان الرُّسُلُ طائره في عنقه و نخرج له يوم القيمة كتابا يليقه بنشور
 آدمی لازم کرده ایم نامه اعمال او را در گردن او و بآیدیم برای او در روز قیامت نامه اعمال که خود آمدند او را
 اقرا كتابك بنفسك اليوم تحسبوا و يحاسب الله الخلق و يحلوا الجحيم
 بگفته شود بخوان نامه اعمال خود را کفایت کند نفس تو درین روز بر تو حساب گیرنده و حساب خود را بخلق و درگاه
 المؤمن فيقره بذنوبه كما وصفه في الكتب والسنن واما الكفار فلا
 برنده شود و من پس او را بر گمان مهر گردانند چنانچه بیان کرد این مطالب را در قرآن و حدیث و لیکن کافران
 يحاسبون محاسبته من توزن حسنة و ميثاثة فانه لا يحاسبهم ولكن
 بر حساب این مثل حساب تحسب که وزن کرده شود و نیکبها و بدیهای او کرده شود و زیرا که ایشان را این حساب نیست
 تعدا لهم فتخصه فيوقفون عليهم و يقرؤون بها و يخبرون بها في عاصات
 و لیکن شمار کرده شود و کارهای ایشان پس افض کرده شود و بر اعمال خود و اقرار گرفته شود و از ایشان بخود و غیر
 القيمة الحوض المورد للبشیر صلى الله عليه وسلم ماؤه استذابا ضامن
 قیامت بیان خوض جای و دخل مومنان و پای بغلام بر صلا الله علیه و سلم آب او بسیار رغبت است از
 اللبن واحل من العسل انثیه عدد نجوم السماء و طول شهره و عرض شهر
 شیر و شیرین ترست از شهد و آوند نامی او مقدار استاره های آسمان و درازی در راه یکما هست و کثرت

او را بر این سبک سبک شدند میزان او این انجمه آنها نند که زیان کردند برای جان خود پس در جهنم خالدون و منتشرالد و این وهی صحائف الاعمال فاخذ كتابهم ووزن همیشه باشند و پراگنده کرده شود اعمال او و در این صحیفه اعمال تا پس بعضی از او را داده و بعضی از او را وَاخَذَ كِتَابًا بِهِ لِيُشْمَلَ الرُّسُلُ ورا عظمه و كما قال سبحانه وتعالى وكل اقرا كتابك بنفسك اليوم تحسبوا و يحاسب الله الخلق و يحلوا الجحيم بگفته شود بخوان نامه اعمال خود را کفایت کند نفس تو درین روز بر تو حساب گیرنده و حساب خود را بخلق و درگاه المؤمن فيقره بذنوبه كما وصفه في الكتب والسنن واما الكفار فلا برنده شود و من پس او را بر گمان مهر گردانند چنانچه بیان کرد این مطالب را در قرآن و حدیث و لیکن کافران يحاسبون محاسبته من توزن حسنة و ميثاثة فانه لا يحاسبهم ولكن بر حساب این مثل حساب تحسب که وزن کرده شود و نیکبها و بدیهای او کرده شود و زیرا که ایشان را این حساب نیست تعدا لهم فتخصه فيوقفون عليهم و يقرؤون بها و يخبرون بها في عاصات و لیکن شمار کرده شود و کارهای ایشان پس افض کرده شود و بر اعمال خود و اقرار گرفته شود و از ایشان بخود و غیر القيمة الحوض المورد للبشیر صلى الله عليه وسلم ماؤه استذابا ضامن قیامت بیان خوض جای و دخل مومنان و پای بغلام بر صلا الله علیه و سلم آب او بسیار رغبت است از اللبن واحل من العسل انثیه عدد نجوم السماء و طول شهره و عرض شهر شیر و شیرین ترست از شهد و آوند نامی او مقدار استاره های آسمان و درازی در راه یکما هست و کثرت

از این که در این کتاب آمده است که هر کس که در این کتاب باشد...

من شرب منه شربة ليس فيها بعد لها ابدا والاصراط منصوب على متن
کسی که نوشید از حوض کبر عترت خود بخورد پس از نوشیدن گاهی و بطور اقامت بر پشت و دراز
جنته وهو الجسر النجی بین الجنة والنار يمر الناس عليه على قدر اعمالهم
و او پلست در میان بهشت و دوزخ میگذرند مردمان برو و باز از کارهای خود پس بعضی از ایشان
من يمر كلح البصر ومنهم من يمر كالبرق ومنهم من يمر كالريح ومنهم من
کسی که چون برق میگذرند و بعضی میگذرند مانند درخشیدن برق و بعضی از ایشان میگذرند مانند هوا و بعضی
يمر كالفرس ومنهم من يمر كركاب الابل ومنهم من يمشي مشيا ومنهم من
از ایشان میگذرند مانند پیر گام و بعضی از ایشان میگذرند مانند سوار شتر و بعضی از ایشان میروند
يزحف ويخطف ويلقي في جهنم فان الجسر عليه كالليب تحطف الناس
بعضی از ایشان میرودند برانو و بشک و روده میشود و انداخته شود و دوزخ را که بر اهل او نازل گردی بایدند مردمان
باجمالهم فمن ار على الاصراط دخل الجنة فاذا جردوا وقفوا على قطرة من الجنة
بکارهایشان پس کسی که گشت از صراط و آید بر بهشت پس در فیکه میگذرند و فیکه که شونده بر پل که در گشت و در میان
والنار فيقتص من بعضهم بعضا فاذا هذبوا ونقوا اذن لهم في دخول
و دوزخ پس بدیده گرفته شود از بعضی بعضی را پس در فیکه یک و خالص کرده شوند و اذن شود ایشان را بدین
الجنة واول من يستفتح باب الجنة محمد صلى الله عليه وسلم واول من
بهشت و اول کسی که می کشاید بر بهشت محمد صلی الله علیه و سلم خواهد بود و اول کسی که
يدخل الجنة امته واصل الله عليه وسلم في القيامة ثلاث شفاعات
و آید بر بهشت امت او خواهد شد و برای رسول الله صلی الله علیه و سلم در قیامت سه شفاعت اند
اما الشفاعة الاولى فيشفع في اهل الموقف حتى يقض بينهم بعد ان
لیکن شفاعت اول پس در نهت کند و رح مردان قیامت تا اگر که دوشود و در میان ایشان پس از آنکه
يتراجع الانبياء اذهم ونوح و ابراهيم وموسى وعيسى بن حريم الشفاعة
جمع کنند همه پیغمبران میگرد که آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پس درم آن شفاعت را

از این که در این کتاب آمده است که هر کس که در این کتاب باشد...

[illegible]

ام سعيد و نحو ذلك هذا القدر قد كان ينكره خلافة القديرة قد عاينوا منكره
يا نيك نجت ست و انما انزل ابن انداز و قدر و تحقيق الحار ميگردند او را قدر يد و رزانه قدیم و الحار كرتش
اليوم خلیل و اما الدر حجة الثانية فهو مشيئة الله النافذة و قد دمر الشاملة
درين ايام بياكم اند و ليكن انما از قدر بر سر خواش خداست عياري و قدرت خدمت هم بشمارا جامه
وهو الايمان بان ما شاء الله كان و ما لم يشاء لم يكن و انه صافي السموات
و اوابان آوردن ست بانيك آنچه خدا خواست ميشود و آنچه نخواست نميشود و تحقيق نيت و آسان
ولا في الارض من حركة ولا سكون الا بمشيئة الله سبحانه ولا يكون في ملكه
و نه در زمين حر كته دنه سكونه گرنه خواش خدا سحانه و تعالى و نخواهد شد در ملك او
مالا يريد و انه سبحانه على كل شئ قدير من الموجودات و المعدوات
آنچه نخواهد او خود و تحقيق خدا سحانه و تعالى بر هر خيال و قدرت موجود باشد يا معبودم

این کلمه را در میان دوست و دشمن
دشمنی و دوستی را در میان
دشمنی و دوستی را در میان
دشمنی و دوستی را در میان

او بھونکے دوں بیان کا
 کاشقی ہی اس میں
 مطلق اجل اور زمین
 حکم نہ پیش ہے یہی
 تکی میں کیا میں
 بہن کھڑکھڑاتی
 اسم بیان مطلق میں
 فرمایا اے محمدؐ خود
 اور کبھی غل نہیں
 مطلق میں کیا فرمایا اے
 ۴۷
 بیادانی اس کا
 مومن ہم میں
 اے کو کا میں
 پڑی جلدی میں
 اس کی یادہ کو
 ایلیں اور زبانی
 عیسائی نہیں
 کیا زکا ہی
 وہ مومن کو
 مال کیا جو
 اور مومن کو

ایک بین الاقوامی اور
دوسری بین الاقوامی اور
ایک اور بین الاقوامی اور

۱۔ اور ضرر کی مہم جوئی کے راضی ہوا اور اس کو

لمن شهد له رسول الله صلى الله عليه وسلم كالعشرة وثابت بن شماس و
 مكرمي راكه گواهی داد برای رسول الله صلى الله عليه وسلم چنانچه عشره مبشره و ثابت بن شماس و
 غیرهم و یقوت بما قاتلوه النفل عن امیر المؤمنین علی بن ابیطالب رضی
 سوا فی بیان طافه در یکند آنچه ستوارست نفل اواز امیر مومنان یعنی علی بن ابیطالب رضی
 الله عنه و غیرهم من ان خیر هذه الامم بعد نبینا صلى الله عليه وسلم ابو بکر
 الله عنه و سوائی که بهترین این امت است بعد از پیغمبر صلى الله عليه وسلم ابو بکر است
 ثم عمر و یثلاثون بعتان و یربعون بعلي رضي الله عنهم كما دلت عليه
 یرعرت و یرعرت عثمان و یرعرت علی است رضی الله عنهم چنانچه دلالت کتبه بر این نقلها
 و كما اجمع الصحابة على عثمان في البيعة مع ان بعض اهل السنة كانوا
 و نه آنچه اتفاق کردند صحابه بر خلافت عثمان و رعیت کردن با وجودیکه بعضی اهل سنت و جماعت
 قد اختلفوا في عثمان و علی رضي الله عنهما بعد تفاتهم على تقديم الي
 اختلاف کردند عثمان و علی رضي الله عنهما پس از اتفاق کردن ایشان بر اینکه
 بکرو عمر رضي الله عنهما ایضا افضل فقدم قوم عثمان و مسکتوا و ربعوا
 اینی کرد عمر رضي الله عنهما مقدم اند که امام این برود بهتر از این یعنی عثمان را مقدم داشتند و سکوت کردند و علی
 بعلي و قدم قوم عليا و قوم توقفوا لکن استقر امر اهل السنة على تقديم
 چهارم خلیفه گویند و بعضی علی را مقدم و بعضی توقف کردند لکن ثابت است نزد اهل سنت تقدیم عثمان
 عثمان ثم علي و ان كانت هذه المسئلة مسألة عثمان و علي لم یستأ
 بر علی و اگر چه مسئله خلافت عثمان رزم و علی ز سنی الله عنهما در تقدیم تأخیر از آن سائل
 من الاصول التي یضلل الخالف فيها عند جمہور اهل السنة لکن
 نیست که نسبت گمراهی مخالف او را کرده شود و نزد اکثر اهل سنت
 التي یضلل فيها مسألة الخلاف وذلك انهم یؤمنون ان الخليفة بعد
 آورده بلکه که مخالفش را ضال گفته شود مسئله خلافت مطلقه است زیرا که اهل سنت و جماعت ایمان آورده اند باینکه

حجتی علی صاحب
 علیه السلام و سلم
 و ثابت بن شماس
 و مکرمی را که گواهی
 داد برای رسول الله
 صلی الله علیه و سلم
 چنانچه عشره مبشره
 و ثابت بن شماس و
 غیرهم و یقوت بما
 قاتلوه النفل عن
 امیر المؤمنین علی
 بن ابیطالب رضی
 سوا فی بیان طافه
 در یکند آنچه
 ستوارست نفل
 اواز امیر مومنان
 یعنی علی بن
 ابیطالب رضی
 الله عنه و غیرهم
 من ان خیر هذه
 الامم بعد نبینا
 صلی الله علیه و
 سلم ابو بکر
 الله عنه و سوائی
 که بهترین این
 امت است بعد از
 پیغمبر صلی الله
 علیه و سلم ابو
 بکر است
 ثم عمر و یثلاثون
 بعتان و یربعون
 بعلي رضي الله
 عنهم كما دلت
 عليه یرعرت و
 یرعرت عثمان و
 یرعرت علی است
 رضی الله عنهم
 چنانچه دلالت
 کتبه بر این
 نقلها و كما
 اجمع الصحابة
 على عثمان في
 البيعة مع ان
 بعض اهل السنة
 كانوا قد
 اختلفوا في
 عثمان و علی
 رضي الله عنهما
 بعد تفاتهم
 على تقديم الي
 اختلاف کردند
 عثمان و علی
 رضي الله عنهما
 پس از اتفاق
 کردن ایشان
 بر اینکه بکرو
 عمر رضي الله
 عنهما ایضا
 افضل فقدم
 قوم عثمان و
 مسکتوا و ربعوا
 اینی کرد عمر
 رضي الله
 عنهما مقدم
 اند که امام
 این برود
 بهتر از این
 یعنی عثمان
 را مقدم
 داشتند و سکوت
 کردند و علی
 بعلي و قدم
 قوم عليا و
 قوم توقفوا
 لکن استقر
 امر اهل السنة
 على تقديم
 عثمان ثم علي
 و ان كانت
 هذه المسئلة
 مسألة عثمان
 و علي لم یستأ
 بر علی و اگر
 چه مسئله
 خلافت عثمان
 رزم و علی ز
 سنی الله
 عنهما در
 تقدیم
 تأخیر از آن
 سائل من
 الاصول التي
 یضلل الخالف
 فيها عند
 جمہور اهل
 السنة لکن
 نیست که
 نسبت
 گمراهی
 مخالف
 او را کرده
 شود و نزد
 اکثر اهل
 سنت التي
 یضلل فيها
 مسألة
 الخلاف
 وذلك انهم
 یؤمنون ان
 الخليفة
 بعد آورده
 بلکه که
 مخالفش
 را ضال
 گفته شود
 مسئله
 خلافت
 مطلقه
 است زیرا
 که اهل
 سنت و
 جماعت
 ایمان
 آورده
 اند باینکه

پس من و مرگ را بنیاد خود
طعن کرد این چنین
سلامه از جو شخص
ازین سخن بحداران
حضرت ابوبکر صدیق
علیه السلام

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ابو بکر تم عمرؓ عثمانؓ محمدؓ علیؓ ومن طعن
از رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ابو بکرؓ میں عثمانؓ پس علامہ و کے کہ طعن کنند
فی خلافت احد من ہوا کہ و فقد اضل من حماد اہلہ و یحبون اہل بیت رسول
و خلافت یکے ازین خلفا بہ تحقیق گمراہ است از فرغانے خود و اہل سنت و جماعت و دست خارج از
اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و یقولون ہم و یحفظون فیہم و جبرہ رسول اللہ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و از ولایتی ایشان وارند و کہند در دہان بیت کہ وصیت کردہ بود و جابر بن عبد
یوم غد یرحم اذکم اللہ فی اہل بیتہ اذکم اللہ فی اہل بیتہ و قال ابیہ
امیر و فرزندم ہندم ہر شہار و در معاملہ بیت خود ہندم ہر شہار و در شان اہل بیت خود ہندم ہر

الحباس عنہ وفد اشتمکی الیہ ان بعض قریشیچہ جو ابی ہاشم فقال والد
 برای عباس عم خود و حال اگاہ عباس شکوہ آورده بود پیش او کہ بعض قریشیچہ ظلم میکنند بر بنی ہاشم بگفت تسم
 نفسی ہیدہ لایؤمنون حتی یحبوبکم اللہ ولقرابتہ وقال ان اللہ اصطفی
 بکم لکن من در دست اوست مومن نخواہد شد تا کہ در دست دارید خدا را و قریابان را و اگت رسول خدا صلی اللہ
 علیہ وسلم من کائناتہ واصطفی من کائناتہ قریشیما واصطفی من قریشی بنی
 اذاد و لا یجوز لک ان را د بگزیدہ از کائناتہ قریشی را و بگزید از قریش بنی

[illegible][illegible][illegible]

صلى الله عليه وسلم

الامامة التي هي خير الامم واكرمها على الله ومن اصول اهل السنة والتصديق
است كرايم است پيرين و بزرگترين است زرخدا واز قوا هذا است است باور کردن
بکرامات الاولياء ومايجري الله على ايديهم من خوارق العادات في النفع
وكرامتهما واولياء مايجري كره فخر وستهما في النفع الانقسام مخاف عادت وواقسام
العلوم والمكاشفات وانواع القدرة والتاثيرات كالماثرون
علم ومكاشفة واقسام قدرت وتأثير خبايا منقول است از
سالف الامام في سورة الكهف وغيرها ومن صدر هذه الامة من الصحابة
الامان كثرته در سورة كهف ودر غيره واما ابتدائيان است يعني از صحابه
والتابعين وساندرون الامة وهي موجودة في اليوم القبيح
فمايجين وهدم قرناي است بنوي وكرات موجوده ودرست بنويه تار و زقيات فصلت
فيهم طريق اهل السنة والجماعة اتباع آثار رسول الله صلى الله عليه وسلم
پير وزي كرون نفوتت فيما خبر خدا صلى الله عليه وسلم
باطنا وظاهرا واتباع سبل السابقين الاولين من المهاجرين والانصار
در باطن وظاهر واتباع كرون راه گذشته گان ودمقدان امهات گان
والتابعين وصيته رسول الله صلى الله عليه وسلم حيث قال عليكم بسنيته و
پير وزي كرون فتيته فيما خبر خدا صلى الله عليه وسلم
سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدكم فتمسكوا بها وعضوا عليها
وسنت خلفيها واهل بيت يابندگان هدايت يابندگان بران من شك كنيد بسنت من سنت خلفا و كرون
بالنواجذ وايكم ومحدثات الامور فان كل بدعة ضلالة ويعلمون
بديان وودو بيشيد اذكار نوبيدا زيرا كه هر كار نوبيد كره است ودميدان اول سنت
ان اصدق الكلام كلام الله وخير الهدى هدى محمد صلى الله عليه وسلم
كرهت ترين كلام كلام خردت ودر بهترين طرق طرفه محمد صلى الله عليه وسلم

الامت التي هي خير الاسم واكرمها على الله ومن اصول اهل السنة والتصديق
 است كراين امت بهترين و بزرگترين امت است نزد خدا و از قواعد اهل سنت باور كردن
 بكمالات الاولياء وما يجرى الله على ايديهم من خوارق العادات في الظاهر
 بكمالاتهم اولا و آنچه جاری گردد بفضائل و استقامت اهل سنت خلاف عادت و اقسام
 العلوم و المكاشفات و انواع القدرة و التأثيرات كلما تؤثر عن
 علم و مكاشفه و اقسام قدرت و تاثير بخواجسته منقول است از
 سلف الامام في سورة الكهف وغيرها ومن صدر هذه الامت من الصحابة
 الامان گذشته در سورة كهف و در غيراه و انما ابتدای این امت يعني از صحابه
 و التابعين و سائر قرون الامت و هي موجودة في اليوم القيامة **فصل**
 و تابعين و هم قراي امت نبوي و كمالات موجوده و در امت نبويه تا در قیامت نصرت
 فمن طريق اهل السنة و الجماعة اتباع آثار رسول الله صلى الله عليه وسلم
 پس از طريق اهل سنت و جماعت است پیروی كردن نكولات پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم
 باطنا و ظاهرا و اتباع سبل السابقين الاولين من المهاجرين و الانصار
 در باطن و ظاهر و متابعت كردن راه گذشته گان و معتقدان و اصحاب جواران و انصار
 و اتباع وصيته رسول الله صلى الله عليه وسلم حيث قال عليكم بسني و
 پیروی كردن وصيت پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم چنانكه فرمود لا اترككم في ديني من
 سنت الخلفاء الراشدين المهديين من بعدك تمسكوا بها و اعصوا عنها
 و سنت خلفه های راه رست يابندگان هدايت يابندگان پس از من تمسك كنيد بدين سنت و خلفه ها و پيروان
 بالنواجذ و اياكم و محدثات الامور فان كل بدعة ضلالة و يعلمون
 بدانند و دور بشيد از كار نو پيدا زيرا كه هر كار نو پيدا اگر كه است و ميدانند اهل سنت
 ان اصدق الكلام كلام الله و خير الهك محمد صلى الله عليه وسلم
 كه رست ترين كلام كلام خداست و بهترين طريق طريقه محمد صلی الله علیه و سلم

